

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **L. K. a spol.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/ ods. 5 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné o sťažnosti obžalovaného L. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. marca 2010, sp. zn. 2 T 5/2005, na neverejnom zasadnutí 14. apríla 2010 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného L. K. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2010, sp. zn. 2 T 5/2005, bola žiadosť obžalovaného L. K. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 72 ods. 2 Tr. por. zamietnutá, podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. krajský súd písomný sľub obžalovaného na nahradenie väzby neprijal a podľa § 73 a ods.1 Tr. por. krajský súd neprijal ani ponuku peňažnej záruky s tým, že dôvod väzby uvedený v § 67 ods. 1 písm. a/, Tr. por. u obžalovaného trvá aj naďalej.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný L. K.

V jej písomnom odôvodnení uviedol, že obava z konania uvedeného v § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. je rozptýlená čestným prehlásením konateľa spoločnosti M., s. r. o., B., ktorá je vlastníčkou nehnuteľnosti – bytu na adrese P. č. X., X., že súhlasí s jeho trvalým pobytom (ako i jeho rodiny) v tomto byte. V predmetnom byte sa zdržuje už vyše troch rokov a jeho manželka a syn sú tam už na trvalý pobyt prihlásení. Vzhľadom k tomu, že má školopovinného syna nie je reálne, aby sa s ním neustále presúval a miesto svojho pobytu menil. Výkon väzby ekonomicky ohrozuje jeho rodinu, pretože manželka sa musí starať o ich telesne postihnuté dieťa čo jej bráni trvalo

sa zamestnať, a preto je odkázaná na jeho príjem. Tieto skutočnosti však krajský súd pri posudzovaní žiadosti o prepustenie z väzby do úvahy nevezal rovnako ako ani záruku za jeho nápravu ponúknutú jeho budúcim zamestnávateľom, ktorý dal písomný sľub, že po prepustení z väzby s ním uzavrie trvalý pracovný pomer. Prvostupňovému súdu tiež vytkol, že ho pred rozhodnutím o jeho žiadosti nevypočul. Opakovane zdôraznil, že trestnému stíhaniu sa vyhýbal pod vplyvom vyhrážok D. H., člena podsvetia, ktorý je stíhaný pre závažné úmyselné trestné činy ako sú vražda, únos, lúpež a vydieranie teda človeka, ktorého vyhrážky je potrebné brať vážne. Počas skrývania viedol riadny život, býval na skôr uvedenej adrese a bol zamestnaný v spoločnosti R.R., s. r. o., B.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd jeho žiadosť, podané písomné sľuby ako aj ponúknutú peňažnú záruku zvažil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovaného Ľ. K. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce tomuto uzneseniu a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Krajský prokurátor v Nitre na Ľ. K. a spol. podal obžalobu pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. a iné, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe ako je uvedený v bode 9/ podanej obžaloby a ktorým mali obžalovaní spôsobiť právnickej osobe G., a. s. (v súčasnosti G., a. s. B.), škodu vo výške 5 439 825 Sk.

Do väzby bol obžalovaný vzatý uznesením Krajského súdu v Nitre z 22. januára 2010, sp. zn. 2 T 5/2005 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť v ten istý deň), z dôvodu uvedeného v § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. s tým, že väzba mu začala plynúť 21. januára 2010 o 15.30 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Nitre.

Konkrétne skutočnosti, že obžalovaný bude konať spôsobom uvedeným v § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. spočívajú v tom, že asi dva roky vystupoval pod menom inej osoby, používal falošné doklady, v priebehu rokov 2003 až 2010 mal prenajatých najmenej päť bytov, v mieste trvalého bydliska sa nezdržiaval a napriek tomu, že vedel, že sa proti nemu vedie trestné stíhanie a vo veci vykonal súd viacero hlavných pojednávaní neoznámil svoju adresu. Z dôvodov vyhýbania sa trestnému stíhaniu vydal na neho Okresný súd Nitra ešte 15. mája 2003, sp. zn. 5 Tpr 42/2003, príkaz na zatknutie, viedlo sa proti nemu konanie ako proti ušlému a do väzby bol vzatý až takmer po siedmych rokoch.

Dôvodnosť podozrenia, že obžalovaný mal spáchať skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, vyplýva okrem iného aj z výpovedí svedkov M. B. a M. B., z ktorých najmä svedok B. konanie obžalovaného a dôvody jeho konania podrobne vo svojej výpovedi opísal.

Trestná vec obžalovaného a spol. doposiaľ nebola skončená, vo veci je určený termín ďalšieho hlavného pojednávania na 28. apríla 2010.

Aj keď obžalovaný v zmysle § 73 písm. b/ Tr. por. ponúkol písomný sľub a prostredníctvom obhajcu aj peňažnú záruku vo výške 20 000 eur a boli predložené záruky R.R. o prijatí do hlavného pracovného pomeru ako aj čestné prehlásenie M., s. r. o., B., o súhlase k trvalému pobytu obžalovaného a jeho rodiny v nehnuteľnosti, ktorá je v jej vlastníctve, krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď o nich rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Obžalovaný sa takmer sedem rokov cieľavedome vyhýbal trestnému stíhaniu a robil všetko pre to, aby nebol pre orgány činné v trestnom konaní dosiahnuteľný. Konal tak údajne zo strachu z vyhrážok osoby menom D. H. až dovtedy, kým nebol zatknutý na podklade príkazu na zatknutie vydaného Okresným súdom Nitra ešte z roku 2003. Za týchto okolností nemožno preto uveriť jeho sľubu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu sa dostaví na každé predvolanie súdu, pretože skôr uvedené skutočnosti odôvodňujú tvrdenie, že pohnútkou jeho konania odstránená nebola a sám sa na súd dobrovoľne nedostavil. Nič na tom nemení ani ponúknutá peňažná záruka, ktorej výška navyše nie je taká, aby bránila obžalovanému pokračovať v konaní uvedenom v § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a ani záruky R.R. a čestné prehlásenie M., s. r. o., B. Napokon správne postupoval krajský súd aj v tom, že nerozhodol o záruke za nápravu ponúknutej R.R., pretože táto neobsahuje náležitosti uvedené v § 4 ods. 1 Tr. por.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. apríla 2010

**JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu.**

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková